

TREZINDU-L PE ISUS

Bună seara. Ca întotdeauna, este un privilegiu să mă aflu în casa Domnului.

Am fost surprins să-l văd aici pe acest băiat din Arkansas, care este un bun prieten de-al meu. Ultima dată ne-am întâlnit în California, nu-î așa? Ești încă în California? Aici? Cred că va trebui să mă mut pentru că tot estul vine în vest.

Ei bine, sunteți bucuroși? (Adunarea spune: „Amin.”). Așa este. Cred că acesta este al șaselea serviciu. Vom merge mai departe și săptămâna viitoare până luni seara. Nu uitați că luni seara așteptăm un timp minunat la banchetul de la Tucson.

Astăzi am vorbit cu fratele Williams și cu fratele Rose și le-am spus: „Am să încep să mă rog pentru bolnavi. Mî-e rușine pentru că-î țin pe sărmanii oameni până seara târziu, la zece sau unsprezece.” Îmi cer scuze pentru că v-am ținut așa de mult, dar nu vă întâlnesc prea des. Desigur, aceasta nu este o scuză, fiindcă uneori încep dimineața devreme și predic până după-amiaza sau până aproape de timpul când trebuie să mergem acasă. Adevărul este că stăm aici înghesuiți numai ca să avem un timp minunat cu Domnul.

Mă bucur să fiu aici, frate Groomer. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

În seara aceasta Îl așteptăm pe Domnul ca să vindece bolnavii. Eu am schimbat puțin programul și am intrat în Mesajul de propovăduire a Evangheliei și am predicat cât am putut de bine, dar nu știu când trebuie să mă opresc și uite că v-am ținut prea mult. Astfel, m-am gândit ca după atâtea seri de predicare, în seara aceasta să încerc să mă rog pentru bolnavi. Deci astăzi ne vom pregăti pentru aceasta și Îl vom aștepta pe Domnul. Eu am învățat că trebuie să te lași dus cum te călăuzește El. Simți că te mișcă ceva, iar vedeniile vin și știi că se apropie ceva.

Eram la motel când Duhul Sfânt mi-a spus să mă duc într-un anumit loc. Acolo era un bazin, așa că m-am gândit că probabil s-a înecat vreun copil. Dar când m-am uitat am văzut câțiva oameni, care stau în seara aceasta aici. Eu știu că Domnul care a fost acolo, a spus exact acel lucru, și astfel am știut că este timpul să mă rog pentru bolnavi.

Înainte de a deschide Cuvântul Lui, să ne apropiem de El în rugăciune. Sunteți o audiență atât de drăguță și ați fost foarte atenți în fiecare seară. Știu că unii din voi au trebuit să plece mai devreme și știu că n-ați fi făcut aceasta, dar a trebuit să prindeți autobuzele.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Am observat că în spate sunt la fel de mulți oameni ca aici în față și noi știm că Dumnezeu răspunde la rugăciunile lor la fel cum răspunde și celor de aici. Deci, dacă aveți vreo cerere specială, faceți-o cunoscută prin ridicarea mâinii, și Dumnezeu va asculta.

Tatăl nostru ceresc, venim în prezența lui Isus, în Numele Lui. Venim la tronul îndurării și cerem iertare pentru păcatele noastre, fiindcă știm că Te supărăm zi de zi.

Nu trece nici măcar o oră din viața noastră fără să trebuiască să spunem: „Doamne, iartă-mă, fiindcă nu am vrut să fac aceasta. Ar fi trebuit să fac altfel.” Doamne, noi știm că Tu ești plin de îndurare și gata să îi ierți pe copiii Tăi; că Tu îți pleci urechile la plângerile lor slabe.

Noi suntem bucuroși pentru că avem un astfel de Avocat și în seara aceasta Te rugăm, Tată, pentru această biserică și pentru fratele nostru iubit. În toți anii de când îl cunosc, am găsit în el un caracter deosebit și un minunat slujitor al lui Hristos. Îți mulțumim pentru un astfel de om. Este un privilegiu să fii printre astfel de oameni și să avem părtășie cu ei în Cuvântul lui Dumnezeu. Doamne, Te rugăm să reverși în seara aceasta binecuvântările Tale.

Binecuvântează-ne în timp ce ne rugăm și suntem adunați împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, fiindcă ne-am adunat pentru acel scop, Doamne, și Te rugăm să iei aminte la nevoile noastre și să răspunzi la cererile noastre: să-ți vindecii pe cei bolnavi, să-ți salvezi pe cei pierduți și să dai curaj celor deznădăjduiți. Fă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să deschidem vechiul și binecuvântatul Cuvânt la **Evanghelia lui Matei capitolul 8, de la versetul 23 la versetul 27:**

„Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

Ucenicii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne, că pierim!”

El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare.”

Versetul din care îmi voi lua tema este: ***„Ucenicii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne, că pierim!”*** (v. 25).

Acesta este un text mai deosebit din Scriptură și voi lua de aici subiectul: „**Trezindu-L pe Isus!**” Trezindu-L pe Isus.

Trebuie să fi fost o zi grea pentru El, fiindcă era obosit, trupul Lui era istovit. Voi știți că în timp ce trecea printre oameni, aceștia Îl trăgeau pe Dumnezeu afară din El. Își trăgeau dorințele din El. Nu vom intra în detalii să explicăm aceasta, fiindcă nimeni nu poate s-o facă. Cum am putea explica lucruri pe care nu le știm?

De aceea este imposibil ca după ce ai fost salvat să nu fii gata să accepți ceea ce nu poți explica. Înțelegeți? Trebuie să crezi, pentru că „*cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este.*” (Evrei 11.6). Nu există nici o cale științifică pentru a dovedi aceasta, dar trebuie să crezi oricum. Dacă L-ai putea dovedi, n-ar mai fi nevoie de credință, dar Dumnezeu este atât de ascuns încât trebuie să crezi că El este, fără să-L vezi, știind că El este acolo oricum. Tu crezi, fie că vezi sau nu, și crezi sigur.

Cred că acest lucru este minunat și le dă oamenilor neștiutori ca mine șansa să creadă, fiindcă „*credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.*” (Romani 10.17). Deci noi acceptăm aceasta și credem, iar pe baza credinței noastre în El, suntem salvați și vindecați; și aceasta cu atât mai mult cu cât noi ne tragem din Dumnezeu și credința vine dintr-o resursă nevăzută.

Întreaga armătură a creștinătății se bazează pe credință; tot ce avem este nevăzut. Singurul lucru real este nevăzut și inexplicabil. Lucrurile care pot fi explicate nu sunt reale, ci sunt trecătoare și mor. Dar lucrurile care nu pot fi explicate sunt nemuritoare. Uitați-vă la armura creștinătății. Care parte din voi este dragoste? Dragoste, bucurie, credință, îndelungă răbdare, blândețe, răbdare. Dragostea nu piere niciodată, iar credința este biruința. Noi credem în lucrurile pe care nu le vedem.

Dumnezeu era în Isus: „*Căci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*” (2Corinteni 5.19). Cei care au crezut cu adevărat, au putut să-și tragă binecuvântările lui Dumnezeu din El, iar când au făcut aceasta, El a spus: „*O putere a ieșit din Mine.*”

Cu alte cuvinte, El a slăbit când oamenii au tras din El. Ei bine, și dacă așa a lucrat într-un trup omenesc, tot așa va lucra și în alt trup omenesc.

Fiecare din noi creăm o atmosferă în jurul nostru. Poate ați fost cu oameni care erau cumsecade, dar cu toate acestea abia puteai sta în prezența lor. De ce? Pentru că oamenii creează o atmosferă în jurul lor. O, nu v-ar plăcea să stați puțin lângă Isus? Minunat! Eu cred că atmosfera pe care a creat-o în jurul Lui era plină de dragoste, respect și temătoare de Dumnezeu.

Cred că mulți dintre voi ați ascultat banda cu ultima vedenie. Este vorba de „Acesta este timpul, domnilor?” Dacă vreți puteți să cumpărați o bandă. Aceste benzi nu sunt ale mele, ci aparțin unei companii care ne însoțește și le face, dar îi cunosc pe băieții care le au.

Niciodată nu mi s-a mai întâmplat așa ceva. Unii oameni spun: „De ce nu Îl întrebi pe Dumnezeu asta și cealaltă când ești în prezența Lui?” Vedeți, mulți oameni numesc aceasta puterea lui Dumnezeu, dar este de fapt binecuvântarea Lui. Puterea lui Dumnezeu este diferită de binecuvântările Lui. Când ești în prezența lui Dumnezeu, a puterii Lui, nu știi ce să faci. Ești atât de speriat încât îți amorțește tot trupul. Două zile n-am mai simțit partea aceasta din spate și ceafa și trupul mi-a fost amorțit din pricina groazei care m-a cuprins când a venit constelația aceea de îngeri și eu Ț-am privit așa cum mă uit acum la voi.

Unii cred că este ceva... dar nu! Dacă ești acolo, ești cu totul altceva.

Revenind la textul nostru, cred că Domnul Isus, Emanuel, era obosit, din pricină că din El ieșise o putere, iar în continuare Îl aștepta o lucrare mare fiindcă se apropia de Gadara, unde l-a întâlnit pe acel îndrăcit. Se gândea să profite de timpul în care corabia străbătea Marea Galileii și să Se odihnească puțin. Este ceva normal, ceva ce ar face oricine.

Ucenicii s-au îmbarcat pe corabie și l-au luat și pe El la bord. Ei au trecut marea să predice pe partea cealaltă, iar Isus s-a gândit să profite de acest timp pe mare și să Se odihnească puțin fiindcă era slăbit și obosit. Atunci El nu era nemuritor, ci era un Om și trebuia să moară.

De aceea a fost nevoie ca Dumnezeu să Se facă Om: ca să poată muri. Și iată-l stând acolo și dormind fiindcă era uman. În tot acest timp, ucenicii vâsleau și țineau pânzele. În vremurile acelea, corăbiile navigau cu ajutorul vântului. Astfel, când voiau să meargă mai repede, trăgeau vâslele sus și ridicau pânzele, deoarece în felul acesta puteau să obțină rezultate destul de bune. Unul stătea în spate. De obicei, pe un vas de mărimea acestuia era nevoie de opt sau zece oameni care să vâslească, iar cel din spate avea grijă de catargul din spate, dacă navigau cu ajutorul vântului. Dacă se vâslea, ei adunau pânzele și trăgeau la vâsle.

Să zicem că ei navigau cu pânzele sus fiindcă sufla vântul. Oricine știe că în părțile acelea, se poate întâmpla orice, oricând cu vremea, iar ei vâsleau cu pânzele sus.

Isus s-a dus probabil în spatele corăbiei și s-a pus jos să se odihnească puțin ca să-și recapete puterile și să se pregătească pentru serviciul pe care urma să-l țină.

În ce-Ț privește pe ucenici, ei se bucurau împreună de lucrările pe care le făcuse El sub privirile lor. Trebuie să fi fost ceva minunat, fiindcă fiecare se grăbea să mărturisească ce văzuse.

Probabil că discutau chiar despre lucrurile pe care le făcuse El.

Haideți să ne oprim puțin și să ascultăm ce discutau. Ei vorbeau despre ceea ce-L auziseră cu toții spunând, și anume ceva de felul: „Eu sunt Cel ce sunt.”

Iudeii l-au zis: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustie,”* dar El le-a răspuns: *„Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit.”* Doar doi din ei au ajuns în țara făgăduită, Iosua și Caleb. „Ei toți au murit. Dar Eu sunt Pâinea Vieții care vine de la Dumnezeu din cer, și cine mănâncă din această Pâine, nu va muri niciodată.” Aceasta era ceva diferit. Cum putea fi El Pâinea? Poate discuția a continuat în felul acesta...

Poate printre noi sunt străini veniți pentru serviciul de vindecare, dar vreau să spun aceasta.

El a spus: „Eu sunt din rugul aprins.”

„N-ai nici cincizeci de ani”, l-au zis iudeii, „și ai văzut pe Avraam!”

Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (Ioan 8.57-58). Vedeți? Nu numai că l-a văzut pe Avraam, ci este „Eu sunt,” nu „Eu am fost,” sau „Eu voi fi.” „Eu sunt” este ceva constant, Același ieri, azi și în veci.” „Eu sunt.”

Poate ucenicii au spus: „Noi știm că trebuie să fie Mesia fiindcă Scripturile ne spun ce va face Mesia când va veni.” Aceasta este o filozofie bună pentru oricine, o învățătură bună.

Întotdeauna să judecați după Cuvânt, nu după emoții. Trebuie să fie Cuvântul. Deci, priviți ce spune Cuvântul și veți ști dacă este corect sau nu, fiindcă așa a spus Dumnezeu. Astfel, ei Îl judecau după Cuvânt.

Ca să vedem dacă El era Mesia, ne putem întoarce în urmă, la omul care le-a dat Legea. Desigur, Dumnezeu le-a dat Legea, dar Moise a adus-o de pe munte de la Dumnezeu. Și el le-a spus că într-o zi îi va părăsi, dar *„Domnul Dumnezeu vă va ridica un Proroc ca mine, un dătător de Legi, un Proroc Împărat. Și oricine nu va asculta de Prorocul acesta, va fi nimicit din popor.”* (Deuteronom 18.15 – parafrazăre). Ei au observat aceasta atunci când a venit Isus.

Evreii aveau în Scriptură o făgăduință care spunea: „Dacă va fi printre voi unul care este duhovnicesc sau un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui printr-o vedenie. Dar dacă ceea ce spune el nu se va împlini, să nu-l ascultați!” Așa este logic, rațional.

Odată, s-a ridicat un proroc important care se numea Ieremia, iar Domnul i-a spus că Iuda va fi dus pentru șaptezeci de ani în Babilon. Dar acolo s-a ridicat și Hanania care era tot un proroc. Și

nu numai atât, dar era fiul unui proroc, pentru că și tatăl său fusese un proroc. Fiind sub inspirație, el s-a dus, a luat jugul pe care îl făcuse Ieremia și l-a sfârâmat, apoi a spus: „Așa vorbește Domnul: în doi ani vă veți întoarce înapoi.” Oamenii puteau aplauda la auzul acestor cuvinte fiindcă suna foarte bine. Lor le-a plăcut ceea ce spunea Hanania, dar era contrar Cuvântului; nu era Cuvântul Domnului. Înțelegeți?

Astfel, Ieremia a spus: „Așa să fie, Hanania, Domnul să împlinească ceea ce spui tu, dar haideți să ne amintim ce a spus prorocul înaintea noastră, fiindcă un proroc este cunoscut după faptul că ceea ce procește se și împlinește.”

Văd aici niște prieteni indieni și îmi amintesc că am citit despre zilele creștine ale indienilor. Ei trebuiau să urmeze o interpretare ca să trăiască. Astfel, dacă venea printre ei un proroc care le proceea și le spunea care era interpretarea, devenea șef, dar dacă proceea o minciună, acela era sfârșitul drumului său, pentru că ei scăpau imediat de el.

Ei bine, Dumnezeu a folosit aceleași principii. El i-a spus lui Ieremia: „Hanania a mințit, fiindcă Eu nu l-am trimis cu așa ceva!” Vedeți, era contrar Cuvântului Său. Și Domnul a continuat: „El va fi șters de pe pământ în mai puțin de un an!” Și Biblia spune că el a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea. Deci vedeți? Chiar dacă era inspirat, era contrar Cuvântului.

Nu contează cât de puternic predică un predicator, cât de bine poate face să arate predica lui, dacă este contrară Cuvântului, dați-i pace! Stați deoparte!

Cuvântul este programul lui Dumnezeu, descoperirea completă a ceea ce era El, a ceea ce este și va fi El; este o continuă descoperire a lui Isus Hristos. Aceasta este Biblia: o descoperire completă a lui Isus Hristos. Și oricine spune: „O, acele zile au trecut!” face o afirmație contrară cu ceea ce a spus El, deci nu o ascultați!

Trebuie să fie același Isus, și Acesta este Cuvântul.

Deci am găsit că ucenicii discutau despre cele petrecute. Poate Petru a spus: „Știți, dacă stau să mă gândesc bine, tata mi-a spus că într-o zi va veni o confuzie și că înainte de venirea lui Mesia se vor ridica hristoși mincinoși. Dar el mi-a mai spus: „Fiule, să nu uiți un lucru. Noi suntem evrei, suntem poporul ales și avem o promisiune de la Tatăl ceresc: că Mesia va fi un Proroc, iar prorocul este recunoscut ca adevărat, dacă ceea ce spune se împlinește.”

Noi știm că Petru a ajuns în prezența Lui, la invitația fratelui său Andrei, care fusese ucenicul lui Ioan Botezătorul care a văzut Duhul pogorându-Se peste El și a auzit Glasul. Nimeni altcineva nu a văzut sau auzit în afară de el. Acel semn a fost dat pentru el, așa că „Ioan a făcut următoarea

mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer și am auzit un Glas.”

Când Pavel a fost lovit de Lumina care l-a doborât la pământ și l-a orbit, nimeni altcineva nu a văzut-o în afară de el. Dar a fost atât de reală pentru Pavel, încât l-a orbit.

Înțelepții care au urmat steaua pe care o văzuseră în Babilon au fost singurii care au văzut-o. Ei socoteau timpul după stele, dar niciunul din observatoarele timpului nu au văzut steaua aceea în afară de acești înțelepți.

Dumnezeu alege pe cine vrea și face ce vrea. El este Dumnezeu și nu va acționa niciodată contrar Cuvântului Său, ci întotdeauna este Cuvântul.

Astfel, Petru a continuat: „Când am pășit în prezența Lui, El mi-a spus: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* Aceasta a fost suficient pentru mine. Am știut imediat că El era adevăratul Mesia, fiindcă mi-a spus totul exact, fără să mă cunoască.”

Filip putea mărturisi cum l-a adus pe Natanael și cum El i-a spus unde se afla și ce făcea înainte de a ajunge acolo. Poate au discutat despre femeia de la fântână, care l-a atins prin credință pe Dumnezeu. Poate au discutat despre orbul Bartimeu, fiindcă toate aceste exemple dovedeau că El era Mesia. Ce timp minunat!

Poate au discutat și despre atitudinea pe care o aveau oamenii față de El și au spus: „Unii au crezut, iar alții nu.”

La fel este și astăzi. Unii cred, alții, indiferent cât de clar le este adevărat, nu vor crede. Unii sunt atât de duhovnicești încât cred după o singură mișcare, în timp ce pe alții poți să-i pisezi zi și noapte și tot nu vor crede.

Dați-mi voie să mă opresc puțin aici și să vă explic ceva. Dacă sunt germinate, semințele care cad în pământ vor crește atunci când găsesc condițiile optime de umiditate și căldură. Dar dacă nu sunt germinate, poate străluci oricât soarele peste ele, fiindcă vor putrezi oricum. Acolo nu se va întâmpla nimic.

Noi suntem germinați; numele noastre sunt chemate și scrise în Cartea Vieții Mielului, înainte de întemeierea lumii. Astfel, nu contează cât ești de religios, aceasta nu are nici o importanță, ci dimpotrivă, uneori este împotriva noastră.

Mă simt ca acasă, ca un frate, la fel ca fratele Groomer și ceilalți frați de aici, și simt că trebuie să spun aceasta.

Să privim la Isus! Noi știm că El era Mesia și că atunci când a venit, a dovedit aceasta în fața acelor religioși, a fariseilor, saducheilor și a tuturor preoților care veneau de sute de ani pe linia lui Aaron. Ei au studiat din generație în generație Cuvântul și prorocii care au vorbit clar despre venirea Lui.

Dar când a venit Isus și a făcut acele lucruri înaintea lor, ei erau orbi ca liliicii, deși erau religioși până în măduvă, inteligenți, mult mai departe decât suntem noi astăzi și instruiți în Cuvânt încă din copilărie.

Totuși, când Adevărul S-a manifestat în fața lor și a strălucit Lumina, au spus: „Nu știm ce este cu Omul acesta, dar credem că trebuie să fie un diavol, Beelzebul, pentru că poate citi gândurile oamenilor.” Vedeți? Ei nu înțelegeau ce se întâmplă.

Într-o zi, Isus a trecut printr-o cetate mică numită Sihar, din Samaria, și s-a așezat lângă o fântână. Și o femeie cu renume rău, care a avut mai mulți bărbați, a venit să ia apă. Când a văzut-o, Isus i-a zis: „*Dă-Mi să beau.*” dar ea l-a răspuns că nu poate face aceasta. Era o insultă ca El să ceară ceva de la o samariteană.

Atunci El i-a zis: „*Dacă ai ști tu cu Cine vorbești...*” Ea nu știa, iar el a continuat: „*...Mi-ai cere să-ți dau Eu să bei.*”

El fusese trimis acolo la fântână, iar după un timp i-a zis femeii: „*Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău.*”

„*Nu am bărbat,*” a răspuns femeia. Ea nu putea vedea încă, fiindcă orice om ar fi putut să-i spună aceasta.

Deci El i-a spus: „*Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău.*”

„*Nu am bărbat.*”

„*Aici ai spus adevărul,*” a spus El atunci, „*pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.*”

În clipa aceea, Lumina a lovit acel germen de viață și planta a început să crească repede și supranatural. O prostituată scoasă afară și defăimată, fără instruirea unui preot! O femeie cu o viață murdară, dar hotărâtă mai dinainte pentru Viața veșnică, așa că atunci când a fost lovită de Lumină, a recunoscut-o imediat.

„*Doamne,*” a spus ea, „*văd că ești proroc.* Noi nu am mai avut nici un proroc de patru sute de

ani, dar știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.” Vedeți, ea știa că Omul acela nu i-ar fi spus o minciună.

Și El i-a răspuns: „*Eu, Cel ce vorbește cu tine, sunt El.*”

Femeia nu a mai pus alte întrebări, ci a alergat în cetate și a spus: „*Veniți să vedeți un Om...*”

Priviți diferența! Vedeți, când acea Lumină lovește, ori orbește, ori aduce la Viață. Înțelegeți? Așa este. Viața, Scriptura, Biblia.

Poate oamenii au vorbit mult despre aceasta. Unii au spus: „Nici un om nu ne-a vorbit ca Omul acesta!” sau: „Omul acesta are un fel de autoritate. Se pare că este foarte convins de ceea ce vorbește. Nu am mai văzut pe nimeni să ia poziție în felul acesta. Am auzit vorbind preoți, rabini și tot felul de oameni, dar Acesta vorbește cu autoritate, și știe ce spune. Nimeni nu a mai vorbit așa!”

Dar alții spuneau: „Este Beelzebul!”

Tânărul Ioan, voi știți cum sunt tinerii, gândesc repede, a spus: „Gândiți-vă că Cel care a hrănit mii de oameni cu cinci pâini și doi pești, Cel care cunoaște tainele inimii, este cu noi în barcă! Îl avem chiar aici, fraților! Cel despre care ați mărturisit, este chiar aici cu noi!”

Exact așa este acum: Cel despre care am predicat, Cel despre care am vorbit, este aici cu noi. La ce ne-ar folosi Dumnezeu lui Moise, dacă nu ar fi Același Dumnezeu și astăzi? Cel despre care am vorbit este chiar aici cu noi! O, când te gândești!

Ei se aflau pe un lac periculos. Ce simțământ de siguranță trebuie să fi avut când știau că El era în corabie cu ei!

În ce siguranță deplină poți fi! Pentru tine nu mai contează dacă marea este tulburată sau nu. Ce mai contează dacă știi că El este chiar aici? Să vină orice ar veni, ce contează? El este aici.

Dacă doctorul îți spune că vei muri de cancer, vei răspunde: „Slavă lui Dumnezeu! Poate voi merge mai repede Acasă.” Înțelegeți? Nu te deranjează.

Ieri am vorbit cu un grup de doctori, iar unul dintre ei mi-a zis:

„Am citit în cartea ta despre vindecarea divină.”

„Bănuiesc că am fost criticat,” am răspuns eu.

„Nu, domnule, am admis că ai dreptate.”

„Mulțumesc, doctore Schoen.”

„Domnule Branham, am remarcat că atunci când informăm un pacient că are vreo boală malignă sau ceva care îi va provoca moartea, totul depinde de atitudinea pe care o are. Dacă sunt tulburați și speriați, ei vor muri repede. Desigur, moartea face parte din viață, toți murim, dar în cazul în care au o atitudine curajoasă, aproape că boala regresează.”

Atunci m-am gândit: „Dacă acea atitudine mintală poate provoca aceasta, cu cât mai mult o poate face Duhul Sfânt atunci când lovește omul interior?” Și l-am întrebat aceasta.

„Sigur, este corect,” a răspuns el, „dacă poți atinge acel punct.”

Unul din cei mai buni chirurghi din sud mi-a spus:

„Domnule Branham, lucrul acesta poate fi dovedit. Dacă cineva poate atinge acel punct și mintea lui poate accepta că a ajuns în punctul în care crede că Îl are și nu dă atenție la nimic altceva, poate să-L aibă.” Acesta este adevărul. Contează atitudinea mintală. Mintea nu o poate face, dar dacă ai acea atitudine față de Ceva ce are Viață, atunci acea Viață vine jos și face ce trebuie. Nu atitudinea mintală face aceasta; ea te aduce doar în prezența Lui.

Cele cinci simțuri sunt în ordine câtă vreme nu sunt împotriva lui Dumnezeu. Dar când încep și Îl neagă pe Dumnezeu, lăsați-le în pace! Dumnezeu le controlează pentru că El este Creatorul.

Așa cum am spus mai devreme, ce siguranță este să știi că El este în barca ta atunci când navighezi pe mări periculoase! Ucenicii Lui se bucurau în seara aceea, așa cum o facem și noi, de rezultatele adunării, ale trezirii la care participaseră.

Fratele Groomer, fratele de aici și eu, am trecut pe aici acum cincisprezece ani și era o trezire. Oh! Și știți ce am făcut astăzi? Am discutat despre aceasta. Trezirea este gata, s-a terminat cu mult timp în urmă, dar noi trăim încă rezultatele ei.

Același lucru îl făceau și ucenicii Lui: se bucurau și rememorați ceea ce văzuseră cu o zi în urmă, cu o săptămână sau cu un an în urmă. Ei mărturiseau despre aceasta și puneau o mărturie puternică despre ceea ce trăiseră.

De unde știm că așa cum Se odihnea între treziri în zilele acelea, Isus nu Se odihnește și acum între treziri? Da.

Tu spui: „Stai puțin, frate Branham, aici ai exagerat pentru că Isus nu are nevoie să Se

odihnească!"

Ba da. Biblia spune că „Dumnezeu a făcut cerurile și pământul în șase zile și în a șaptea zi S-a odihnit.” (Geneza 2.2). Sigur că da. S-a odihnit. Și pentru că era obosit, Isus S-a întins în corabie să Se odihnească și a adormit.

Poate că după ce iureșul trezirii tocmai a trecut, El Se odihnește și acum așa cum a făcut-o atunci. Sigur că da.

Și ucenicii se bucurau de ceea ce Îl văzuseră făcând și pentru că El era cu ei.

Aceasta este gândirea unui om. Omul vorbește întotdeauna așa. El se bucură de ceea ce a făcut Dumnezeu, vorbește despre ceea ce va face, dar ignoră ceea ce face acum.

Ei cred ceea ce a făcut El, vorbesc și Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru ceea ce va face, dar ignoră ceea ce face chiar acum. Aceasta este natura omului, așa face el.

Și în timp ce se bucurau de binecuvântările părtășiei lor și povesteau ce au văzut că făcuse El, dintr-o dată a început necazul.

Acesta este felul de lucrare al lui Satan: el vine și lovește tocmai când pui mărturie în adunare sau ceva.

Nu demult, eram într-o adunare și tocmai când mă pregăteam să fac o chemare la altar, un bătrân a căzut jos și a murit de atac de cord. Toți s-au tulburat. Da, era la Shawano, Wisconsin. Când am văzut aceasta, mă gândeam: „Oare ce să fac, Dumnezeule?” Și atunci am primit o vedenie în care am văzut că bătrânul ieșea pe ușă afară și am știut imediat ce trebuie să fac.

Nu demult, acel mare sponsor al lui Oral Roberts, am uitat cum îl cheamă... Este dentist și îi sponsorizează emisiunile televizate (Cineva spune: „Barton”). Da, Barton. Eram într-o adunare și chiar când mă pregăteam să fac chemarea la altar, am văzut o femeie care se purta ciudat, iar fiica ei a început să o frece pe față. Atunci m-am gândit: „Ei bine, cred că va leșina!” și deodată picioarele i-au căzut înainte, iar mâinile i-au mers peste cap, așa.

Doctorul Barton a alergat la ea și i-a luat pulsul, apoi m-a privit și a dat negativ din cap, pentru că femeia nu mai avea puls. Atunci am încercat să păstrez atmosfera astfel încât oamenii să nu devină agitați, dar ei au început să privească încoace și încolo și să vorbească. Atunci doctorul a spus: „Să vină micul Branham!” Acela era Billy. Billy a văzut-o pe femeia aceea moartă dar nu voia să aibă nimic a face cu ea. Atunci am început să vorbesc și am spus: „Vă rog să stați liniștiți și să nu vă mai agitați!” Uneori când un diavol încearcă să iasă dintr-o persoană oamenii devin

nerespectuoși și agitați, acesta fiind lucrul cel mai rău. „Stați liniștiți și nu vă mai agitați pentru că El este aici!”

Și în timp ce le vorbeam, nu știu ce s-a întâmplat, dar m-am întors, am strigat-o pe nume și i-am zis: „Mary, uită-te înapoi!” iar când a făcut aceasta, și-a venit în fire.

Vedeți, este acel timp de necaz, pentru că necazul se ridică dintr-o dată, exact la timp.

A doua zi m-am întâlnit cu domnul Barton și el a zis:

„Frate Branham, inima acelei femei nu mai bătea deloc. Am controlat-o la piept și la gât, dar era gata.” Cei doi erau dintr-o familie bogată și ea venise pentru prima dată într-o astfel de adunare.

El m-a dus acasă la ea și femeia mi-a spus: „Te-am auzit strigându-mă pe nume.” Eu nu o mai văzusem niciodată până atunci, dar Acela era Duhul Sfânt. Înțelegeți?

Cum am spus, deodată a venit necazul: barca a început să se lege într-o parte și-n alta și valurile erau tot mai mari. Probabil că vântul puternic a smuls o pânză jos de pe catarg, în timp ce barca se balansa înapoi și încolo purtată de valurile mari. Curând barca a început să ia apă. Ce problemă! Toate șansele de a mai pluti păreau spulberate, deși Îl văzuseră făcând atâtea lucruri mari. Când s-a instalat necazul, ei au uitat tot ce făcuse El.

Mă întreb dacă nu cumva este și în seara aceasta așa. Noi știm ce L-am văzut pe Dumnezeu făcând în această trezire. Voi știți aceasta, predicatorilor! Ați văzut puterea Lui, cum a înviat morți. El a vestit lucruri care s-au împlinit punct cu punct și a vindecat bolnavii, mii și mii fiind vindecați în toată lumea. Oh, dar cât de repede uităm de toate acestea imediat ce vine o scuturătură, când se instalează necazul.

Exact așa s-a întâmplat cu Israel, după ce El a adus toate acele plăgi peste Egipt și a făcut acele lucruri mari. Când au ajuns la Marea Roșie, Moise a strigat: „Ați văzut cele zece minuni și totuși vă îndoiiți de Dumnezeu?”

Când n-au mai avut apă au început să comenteze și să se plângă. Aceștia sunt oamenii. Ei uită toate minunile pe care le-a făcut El. Vedeți? Și noi o facem.

Poate așa au făcut și ucenicii când au dat de necaz. Au intrat într-un necaz din care nu au mai văzut nici o ieșire. Câtă vreme vedem o ieșire, ne ținem tare, dar ei s-au speriat și au început să strige pentru că n-au mai văzut nici o ieșire. Erau speriați că nu exista nici o soluție pentru problema lor.

Aș putea să zăbovesc mai mult asupra acestui subiect, dar încerc să ating doar punctele esențiale ale acestui subiect, ca să puteți înțelege, deoarece am promis că voi lăsa adunarea liberă la ora nouă.

Fraților, în seara aceasta sunt o mulțime de necazuri pentru care nu avem soluție. Am aici o listă întreagă. Avem probleme naționale care nu se pot remedia. Pur și simplu nu știu ce să facă. ONU și toate celelalte instituții vorbesc și vorbesc, dar totul devine tot mai rău și mai rău.

Îmi amintesc seara aceea din Finlanda, când a fost înviat copilul care a fost omorât în stradă. Primarul orașului a consemnat aceasta, iar eu am semnat pe sigiliul lui. Eu văzusem aceasta cu mulți ani înainte, într-o vedenie. Când am fost aici, în Arizona, am spus că va fi înviat un copil din morți și am povestit cum se va întâmpla. Poate mulți dintre voi vă mai amintiți. Totul s-a întâmplat întocmai. Și tot atunci v-am spus că acest lucru va fi publicat în „Glasul din Healing”. Toți erau tulburați și se tânguiau, dar acolo era un remediu. Dumnezeu avea remediul și l-a înviat pe micuțul băiat.

În seara aceea am mers pe străzile din Kuopio, iar acolo erau vreo șase finlandezi tineri care au fost în război deși nici nu se bărbieriseră încă vreodată. Erau doar niște copii duși în război. Rușii au omorât mulți dintre ei. Soldații erau acolo cu baionetele în mână și opreau cu ele mulțimile în timp ce mergeam spre ceea ce ei numeau Messuhalli, unde lăseau să intre câte treizeci și cinci de mii de oameni, după care îi lăseau să plece ca să pot vorbi la alte treizeci și cinci de mii.

De-a lungul străzii am văzut soldați ruși, iar când am trecut pe lângă ei, m-au salutat cu salutul rusesc în timp ce lacrimile le șiroiau pe obraji. După ce am trecut de ei, am văzut că s-au dus la soldații finlandezi și s-au îmbrățișat.

Frate, Cel care poate face ca un finlandez să îmbrățișeze un rus și un rus pe un finlandez, poate pune punct și la războaie. Dar ei nu pot obține acest remediu printr-o realizare omenească.

Ea este deja făcută: un Om a murit pentru aceasta.

Biserica are probleme pentru care nu a găsit un remediu. Mă întreb: cum îi vor lua metodiștii pe baptiști să fie metodiști? Cum îi vor face cei din Adunarea lui Dumnezeu pe unitarieni să fie din Adunarea lui Dumnezeu? Cum îi vor converti penticostalii pe toți prezbiterienii și luteranii? Cum vor lua catolicii totul? Vedeți? Ei nu știu și nu pot pentru că nu au remediul.

Tot așa, ucenicii nu știau cum să oprească furtuna aceea deși Remediul era chiar acolo cu ei.

Dați-mi voie să vă spun ceva, fraților. În toate necazurile noastre există totuși un Remediu. Este aici, pentru că El este Cuvântul. Este chiar aici, iar Duhul Sfânt este prezent ca să-L manifeste.

Deci avem Remediul. Totuși, „Noi vrem să găsim alte lucruri, vrem să începem o altă organizație.” Aceștia suntem noi. Dar nu putem stăpâni aceasta, pentru că a fost deja stăpânit. Dar știți care este problema? Nu vrem să umblăm în felul în care a fost stăpânit pentru noi. Astfel, spuneți:

„Nu știu dacă vor avea sau nu un serviciu de vindecare la Goomer, dar este ceva ce nu-mi place la oamenii aceia: sunt holly-rollers, de aceea nu vreau să merg acolo.” Ei bine, aceasta este. Da.

Dar Remediul de care aveți nevoie este Hristos. El poate s-o facă. Ucenicii Lui de astăzi dau de o mulțime de neazuri și nu știu Remediul. Așa este.

Dați-mi voie să vă spun ceva. De multe ori și sfinții Lui dau de neaz, de neazuri fizice, dar noi avem Remediul aici. Amin. Avem soluția.

Mă gândesc la femeia aceasta de aici care are probleme cu plămânii și pe care o aud cum respiră cu ajutorul măștii de oxigen. Mă gândesc cât de rău doarme noaptea și la cheltuielile pe care trebuie să le facă. Soră, Remediul este aici; este chiar aici. Nu mai trebuie să faci aceasta, dar trebuie să folosești Remediul. Înțelegeți?

Ucenicii au dat de un neaz fizic, de un neaz pentru care medicii nu au nici un remediu. Problema lor nu putea fi rezolvată de navigatori, nu o putea rezolva nici un om și totuși Remediul era chiar acolo.

Poate în seara aceasta ai o problemă la care doctorul nu are nici un remediu, dar noi Îl avem chiar aici pe El, așa cum L-au avut și ei. El este aici. Așa este. Dar asemenea lor, și noi uităm pe Cine avem în corabie. Uităm că nu este doar o biserică sau niște reguli pe care le respectăm, ci este Creatorul cerurilor și al pământului. Poate că El Se odihnește acum în urma unei treziri; poate a trimis pe cineva, ca El să Se poată odihni.

În ziua următoare, El urma să întâlnească acel îndrăcit care trebuia ținut în lanțuri, dar în acel moment Se odihnea și chiar atunci s-a instalat neazul. El a adormit fiindcă era obosit și Se odihnea. Și în acea agitație, ucenicii au uitat Cine era cu ei. „Simone, trage mai tare la vâsle! Andrei, trage mai tare! O, ce să ne facem?” Aceasta este.

De ce sunteți tulburați? Pentru că doctorul a spus asta și cealaltă? Da, a spus. Poate omul are dreptate, dar El ce spune? Aceasta contează, înțelegeți? Ce spune El?

Și încă ceva! După ce au văzut tot ce a făcut El, ar fi trebuit să știe că acel Om care putea cunoaște gândurile și care știa sfârșitul înaintea începutului, știa și ce se petrecea în prezent. Amin.

Nu pierdeți aceasta! El știa ce urma să se întâmple și sincer, mă îndoiesc că dormea. El știa ce urma să se întâmple și știa când se va întâmpla; și totul s-a întâmplat numai ca să le încerce credința. Nu așa a spus El mai târziu?

Poate de aceea ești bolnav în seara aceasta; de aceea s-a domolit trezirea: ca să vadă ce vei face după tot ceea ce ai văzut că s-a întâmplat. Vreți să luați aceasta și să faceți o altă organizație?

Dumnezeu a intrat în scenă când a fost adusă în rând acea soră mexicană care avea cancer extins la inimă. Soțul ei este aici.

Oamenii spuneau: „În rând este o femeie moartă.”

„Aduceți-o aici,” am spus eu fiindcă eram sigur că El era prezent.

Cât timp a trecut de atunci, soră Waldrop, șaisprezece ani? Ea era pe moarte din cauza cancerului. Să nu uitați că același Dumnezeu este și în corabia voastră! Nu vă lăsați tulburați! Aici este o mărturie care poate întoarce orașul Phoenix, Valea Maricopa și lumea întregă cu susul în jos.

El este încă aici, dar necazul este că noi ne tulburăm la fel ca ei. „O, vai! Trage tare de vâslă! Ce ne vom face?” Nu vă mai gândiți la aceasta! Uitați de aceasta cât timp El este în corabie! Sigur. El a făcut aceasta ca să le încerce credința. Nu spune Biblia că aceste încercări prin care trecem sunt mai prețioase decât aurul? Noi nu gândim așa, dar Biblia are dreptate.

Vi-l puteți imagina pe Iov, plin de bube, pierzându-și averea, copiii și tot ce avea? Nu i-a fost ușor, dar Dumnezeu îi dovedea Satanei că avea pe cineva în care putea avea încredere. Poate vrea să facă la fel și cu tine sau cu ceilalți. Satana spune: „Dacă îl treci prin aceasta, Te va părăsi...” O, nu! Pe Iov nu l-a putut face să-L părăsească. Nu, domnilor!

El voia doar să-i încerce, iar după câteva minute le-a zis: „O, puțin credincioșilor! Nu ați putut înțelege ce era cu frângerea pâinii și cu hrănirea celor cincisute mii? Nu știți că Eu sunt același Iahveh care i-am hrănit timp de patruzeci de ani cu mană în pustie? De ce vă temeți? Nu știți că Eu am despărțit Marea Roșie într-o zi? Nu știți că Eu am deschis pământul și i-a înghițit pe cei necredincioși? Odată am măsurat Pământul și l-am pus acolo în spațiu!”

El este în corabie. Aceasta nu este o poveste, ci adevărul. Da.

Acum face la fel. El ne încearcă să vadă dacă stăm sau nu credincioși. El face să treacă trezirea și lasă o ceață în biserică să vadă ce vei face. Îl va lăsa pe Satan să intre între voi, să vadă ce

veți face. Îl va lăsa să vă lovească cumva ca să vadă ce poziție veți lua. Iov a spus: „*Chiar dacă mă va ucide, eu mă voi încrede în El.*” (Iov 13.15). Amin. Așa este. Amin.

Șadrac, Meșac și Abed-Nego au spus: „*Dumnezeul nostru este în stare să ne scape din acest foc, dar chiar dacă nu ne va scăpa, tot nu vom ceda.*” (Daniel 3.17-18).

Dar noi ne tulburăm la fel ca ucenicii, fiindcă suntem oameni ca ei.

El a dovedit Cine era; a dovedit că era Dumnezeuul creației, că era Creatorul. „Oare cui i-a poruncit El să coacă pâinea și să prăjească acel pește? Cum a făcut-o?” El nu numai că a creat peștele, dar l-a și prăjit. Acesta este adevărul.

De unde a venit mana care a putut să-i țină în viață pe acei oameni timp de patruzeci de ani? Biblia spune că mana a căzut din cer. De unde a luat-o?

De unde au avut corbii aceia carne și pâine ca să-i aducă lui Ilie? Era cumva inteligența unei ciori? A omorât ea o vită, a găsit carnea și a copt pâinea ca să le aducă la Ilie? Nicidecum!

El este Dumnezeu. Dacă nu credem, suntem necredincioși. Asta-i tot. Noi trebuie să credem.

Aceasta a făcut Avraam: „*A socotit tot ce era contrar cu ceea ce i s-a spus ca și cum nici n-ar fi fost.*” Nu a contat că îmbătrânea, el a continuat să-l dea slavă lui Dumnezeu pentru făgăduință și a mers mai departe așa.

El a dovedit prin Cuvânt și prin semnele adevărate că era Dumnezeu. Astfel, a spus: „*Dacă nu fac lucrările scrise despre Mine, să nu Mă credeți.*” Nădăjduiesc că veți reuși să gândiți adânc. Înțelegeți? Urmăriți întotdeauna Cuvântul!

Aici a atacat-o Satan pe Eva în grădina Eden: s-a folosit de argumente, a început să argumenteze.

Apoi, când s-a întors și l-a atacat pe Isus, a venit cu aceleași lucruri: „Fă o minune dacă ești Fiul lui Dumnezeu. Nu am văzut niciuna. Uite, ești flămând. Fă pâine din aceste pietre.”

Dar El i-a răspuns: „*Este scris...*” Oh, asta este! Când l-a dus pe Templu, i-a spus: „*Este scris...*” și la fel când l-a dus pe munte: „*Este scris...*” El a stat numai pe Cuvânt și astfel l-a pus pe tipul acela exact unde îi era locul.

El le-a spus celor care nu credeau în El și spuneau că este un ghicitor sau un fel de Beelzebul, un drac care face spiritism: „*Care din voi Mă poate învinui de păcat? Dacă nu Mă credeți pe Mine, cercetați Scripturile pentru că socotiți că aveți Viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre*

Mine. Ele fac slujba Mea ceea ce este.” Înțelegeți ce vreau să spun? „Ele mărturisesc despre Mine.” Vedeți, El făcea referire la Scripturi. „Ele mărturisesc despre Mine; ele spun Cine sunt Eu.” Amin. Slavă lui Dumnezeu!

Scripturile spun dacă ești credincios sau nu. Pe un om îl poți cunoaște după mărturia lui. Nu ce spune de aici, ci cum se aliniază cu Scriptura. Așa poți ști.

Și Isus i-a invitat să facă aceasta: „Dacă nu întrunesc fiecare caracteristică a lui Mesia, spuneți-Mi care este aceea! Spuneți-Mi unde am greșit.” Asta-i bună, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin”). „Spuneți-Mi unde nu am întrunit toate cerințele și dacă am făcut sau nu exact ceea ce spun Scripturile că voi face.”

O, creștinilor, dacă ne-am putea alinia cu tot ce spune Scriptura că trebuie să facă un creștin!

Ei trebuiau să știe că El era Dumnezeuul creației; că El era Cel care a creat apa și vântul. Ar fi trebuit să știe aceasta, iar dacă o știau nu era de înțeles că creația trebuia să asculte de Cuvântul Celui care a creat-o?

Haideți să ne amintim că El a creat și trupurile noastre. Și atunci nu trebuie trupurile noastre să asculte porunca Lui? „Scuipa afară acel cancer!” îi spune El trupului și pleacă. Ia acel Cuvânt și plantează-l aici și vei vedea ce se va întâmpla. Sigur. Trupurile noastre trebuie să asculte porunca Lui.

Tu spui că ești creștin și cred că ești, dar pe ce te odihnești? Într-o zi, El va învia trupurile noastre după ce vor fi pierit. Dacă nu crezi aceasta, de ce te duci la biserică? *„Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii.”* (1Corinteni 15.19).

Cuvântul făgăduinței Lui este că *„cine crede în Mine, chiar dacă ar muri, va trăi.”* Amin. *„Eu sunt învierea și Viața.”* Amin. *„Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are Viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* (Ioan 11.25; 6.54). De ce? Pentru că trupul, cenușa vulcanică din care suntem făcuți, ascultă porunca Lui, fiindcă este Creatorul lui.

Viața care este în noi, nu este doar o viață creativă ci este o parte din însăși Viața Lui. De aceea avem autoritate să vorbim unui drac, fiindcă este chiar viața creativă a lui Dumnezeu, desigur, dacă ești uns. Corect. Atunci nu ești tu cel care vorbește, ci Tatăl care locuiește în tine. *„...să nu vă îngrijați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus vă va fi dat chiar în ceasul acela.”* (Matei 10.19). Stați numai pe Cuvânt! O, îmi place aceasta!

Tocmai când ucenicii credeau că au ajuns la capătul drumului, cuiva i-a trecut prin gând că El

era încă cu ei. Astfel, cineva a zis: „Noi am pus aici aceste mărturii și iată că El este chiar pe corabie cu noi, și Se odihnește între două treziri. Uite cum ne certăm, ne enervăm, ne îndoim și ne speriem, când Creatorul însuși este chiar aici în barca noastră.” Oh, Doamne!

O, Dumnezeule, fă să mai treacă prin gândul nostru lucrul acesta! Fă să se întâmple aceasta, Doamne, să ni se arate aceasta.

Acesta este chiar Dumnezeu care te-a luat și te-a separat de mama ta; este chiar Dumnezeu care ți-a dat Duhul Sfânt! El este și acum tot atât de Dumnezeu cum a fost atunci când ți-a dat Duhul Sfânt; și este la fel de aproape de tine, cum a fost și atunci. Să nu uitați că El este chiar lângă voi. Întotdeauna! Așa este.

Cuiva dintre ei i-a trecut prin minte că Creatorul era cu ei în barcă.

Acum voi vorbi puțin cu cei bolnavi. Vă poate trece prin gând că însuși Dumnezeu în care vă încredeți, Creatorul cerurilor și al pământului, Cel care a făcut trupurile voastre, este chiar aici? În seara aceasta El este la fel de mare ca întotdeauna, fiindcă este Dumnezeu. Cât timp El este Dumnezeu, nu poate face ceva mai puțin și să rămână totuși Dumnezeu.

Tu spui: „Este adevărat, frate Branham? Așa spune Scriptura?”

Evrei 13.8 spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Atunci ce ar trebui să facem în seara aceasta, frate Groomer, frate Noe? Să-L trezim pe Isus. Dacă este necaz în jur, haideți să-L chemăm în scenă. Amin.

Treziți-L pe Isus pentru că Îl avem cu noi. El este cu noi! Sigur că este, fiindcă este Același ca întotdeauna. Ei au văzut Cuvântul Scripturii vorbit de Dumnezeu cu privire la El; au văzut adevărul Lui, și noi la fel.

În ziua de Rusalii, Petru s-a ridicat și a vorbit fiind inspirat de Duhul Sfânt. Oamenii râdeau și își băteau joc de mâna aceea de evrei care se clătinau, se scuipau, le curgeau balele din gură și arătau ca niște bețivi, și ziceau: *„Oamenii aceștia sunt plini de must.”*

Dar când s-a ridicat Petru, i-a tăiat la inimă predica pe care a ținut-o acel predicator care le-a pus în față Evanghelia.

El le-a spus: *„Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.*

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa vise!

Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna, în zilele acelea, din Duhul Meu și vor proroci.” (Fapte 2.14-17). Este adevărat?

Și ei au întrebat: *„Fraților, ce să face? Cum putem avea și noi Aceasta?”*

„Pocăiți-vă, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

Unii spun că aceasta a fost doar pentru cei din timpul acela, dar dacă vă veți opri aici, acesta ar fi sfârșitul. Citiți însă mai departe și vedeți ce a spus El: *„Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”* (Fapte 2.39).

Noi vom dovedi în fața tuturor acestor denominațiuni reci, că acesta este Adevărul. Amin. Și dacă această parte din Cuvânt este adevărată, atunci și restul este adevărat. Da, ei au văzut Scriptura adevărată înaintea lor, și noi de asemenea.

Nu a fost greu să fie chemat în acțiune. Este foarte ușor să-L chemăm. Urmăriți-L când intră în acțiune, căci mie aceasta îmi place: să-L văd când vine între oameni.

Ucenicii au strigat: *„Învățătorule, Învățătorule, pierim!”* (Luca 8.24). Dar El le-a zis în timp ce Se ștergea la ochi: *„Puțin credincioșilor, unde vă este credința? Nu ați văzut tot ce am făcut? Nu au fost dovedite Scripturile prin Mine? Toate făgăduințele au arătat spre Mine, iar voi ați spus în continuu că credeți: „Da, Doamne, Te credem! Vom face aceasta și cealaltă!” iar când a venit cel mai mic necaz, vă întoarceți și plecați!”*

Nu cumva suntem și noi, cei de astăzi, așa? Cu siguranță, da. *„Ați spus că Mă credeți! Atunci de ce vă îndoiiți?”*

Odată, o femeie care era de la „Știința creștină,” mi-a spus: *„Frate Branham, apreciez afirmațiile pe care le faci din Scriptură, dar faci o greșală.”*

„O, mulțumesc,” am spus eu, *„numai una? Cu siguranță ești îngăduitoare.”*

„Ei bine, greșala ta este că te lauzi prea mult cu Isus.”

„Păi, dacă aceasta este singura mea greșală, sunt sigur că voi avea trecere. Adevărul este că dacă aș avea zece mii de limbi, tot nu L-aș putea lăuda destul și nu m-aș putea lăuda destul cu

El.”

„Dar, frate Branham, tu Îl faci divin, Îl faci Dumnezeu!”

„El a fost și este divin. Dacă n-ar fi așa, atunci a fost cel mai mare înșelător din câți au existat.”
Așa este.

„Păi...”

„Nu crezi aceasta?” am întrebat-o eu.

„O, domnule Branham, eu cred că a fost un Învățător și cred că a fost un proroc, un proroc ca și ceilalți proroci.”

„Vai, dar te înșeli,” am spus eu.

„Dar pot să-ți dovedesc,” a insistat ea.

„Cum?”

„În Ioan 11, Biblia spune că Isus a plâns la mormântul lui Lazăr. Cum era posibil să plângă dacă era divin?”

„Cel care plângea era omul. Partea nemuritoare era în interior. Acela era Dumnezeu în El.”

„O, ce nonsens!”

„Atunci dă-mi voie să te întreb ceva. În noaptea aceea pe corabie, era un Om care dormea acolo. Acesta este adevărul. Dormea fiindcă era obosit, ca un om, dar când Și-a pus piciorul pe marginea bărcii și a spus: „*Taci! Liniștește-te!*” iar vânturile și valurile L-au ascultat, era mai mult decât un Om. Era un Om când a plâns, dar când i-a spus acelui om mort de patru zile: „*Lazăre, ieși afară!*” și el a ieșit, era mai mult decât un Om.

Era un Om când a coborât de pe munte și era flămând, dar când a luat cinci pâini și doi pești și a hrănit cu ele cinci mii de oameni, acela era Creatorul.” Așa este. Sigur că da.

Era Dumnezeu în acțiune. O, cât îmi place aceasta! Nu un idol, nu un mit, nu o superstiție legată de atingerea unei statui, ci era Dumnezeul cel viu în acțiune. Amin! Amin!

Nu ceva ce a fost, ci Ceva ce este chiar acum. Știu că pentru lume sună ca o nebunie, dar cât este de minunat pentru sfinții care Îl cred! Ce minunat! Sigur că da. El este Același ieri, azi și în veci.

Și chiar dacă era un proroc, El era mai mult decât un proroc. Era Prorocul Dumnezeu. Înțelegeți? Prorocii erau Cuvântul, pentru că Biblia spune că Cuvântul vine la proroci. Și cât timp prorocul vorbește Cuvântul, El și Dumnezeu sunt...

Omul nu știa ce face. El doar vorbea Cuvântul. Înțelegeți? Fără să știe ce face, el prorocea sub inspirație, ceea ce înseamnă că nu era cuvântul unui om, ci Dumnezeu vorbea prin buzele lui.

Dumnezeu a ales să se folosească de oameni. El putea să aleagă soarele și să predice Evanghelia prin el. Putea să aleagă vântul și să predice prin el. Putea să aleagă stelele; putea să aleagă orice voia, dar l-a ales pe om.

Și cineva o va face. Da, cineva. Dacă va putea găsi un om, un singur om pe care să-l poată ține în mâna Lui, El o va face. I-a fost atât de greu să găsească un om!

Mă gândesc la Samson. El a găsit un om cu destulă putere. Și Samson și-a dedicat puterea pentru Dumnezeu, dar nu și inima. Inima i-a dat-o Dalilei. Înțelegeți?

Dumnezeu vrea inima ta, puterea ta, sufletul tău, trupul tău, gândirea ta, tot ce ai tu. Este singurul mod în care te poate folosi, pentru că El poate folosi numai un om întreg. Da.

Așa a fost Isus. „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.” (Coloseni 2.9). Noi o avem într-o anumită măsură, fiindcă atunci când a coborât Stâlpul de Foc, la Rusalii, Biblia spune că „limbi de foc au fost văzute împărțindu-se și câte una s-a așezat pe fiecare dintre ei.” Ce era aceasta? Stâlpul de Foc s-a împărțit peste acei oameni. Ce lucru minunat! Îl înțelegeți pe Dumnezeu în voi? Înțelegeți? Dumnezeu în poporul Său.

Unii oameni din biserică spun: „Dacă am putea vedea că El este aici cu noi... Chiar este aici?”

Vedeți, ei puteau să-L vadă. Acum fiți atenți pentru că imediat vom chema rândul de rugăciune. Ei puteau să-L privească și să spună: „Uite, este în barcă!” Dacă noi am avea un mod de a ne uita la El, am putea spune: „Iată-L aici! Este chiar aici!”

El este atât de aproape! Este chiar mai aproape decât putem gândi: „Căci Eu voi fi cu voi, **chiar în voi**, până la sfârșitul lumii.” (Matei 28.20). Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”). El este mai aproape decât a fost cu ei, fiindcă ei trebuiau să străbată corabia până în spate unde era El și să-L trezească, dar voi nu trebuie să faceți aceasta! O, Doamne! Mă simt atât de bine! Acum încep să mă simt foarte bine.

Evrei 13.8 spune că „El este Același ieri, azi și în veci.” Și El a mai spus: „În timpul de seară, Eu voi fi cu voi tot timpul, până la sfârșit.” Așa cum am predicat aseară, „Spre seară, Eu voi fi

acolo.” Din nou. „Indiferent ce se va întâmpla cu barca, cât de mult se va zgâlțâi sau altceva, Eu nu vă voi părăsi, ci voi fi cu voi până la sfârșitul timpului!”

Tu spui: „Cum poate face aceasta, frate Branham?” În Ioan 14.12, El spune că va dovedi aceasta: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*”

Tu zici: „Aș vrea să-mi dovedești că El este așa cum a fost întotdeauna.” Ei bine, El este aici, iar dovada este că „*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” De ce? Pentru că Viața Lui este în tine; nu ești tu, ci este El. Înțelegeți? Voi sunteți rânduți să duceți lucrarea Lui mai departe. „Celui ce crede în Mine, îi voi dovedi că Eu sunt Mesia. Și cel ce crede în Mine, va face aceleași lucrări.” El nu poate minți, așa că dacă El este ceea ce credeți, și eu știu că este, știți ce va face? El este în seara aceasta aici și așteaptă să fie dovedit. Așa este. Știți ce ar trebui să faceți? Ar trebui să faceți ca și ei. Să-L trezim pe Isus care este în noi. Să-L trezim pe Isus în viețile noastre; pe Dumnezeu care a pus sufletele noastre în clocot, prin Duhul Sfânt; pe Dumnezeu care mi-a deschis ochii orbi; pe Dumnezeu care m-a ridicat de pe patul morții. Dumnezeu pe care L-am văzut aducând morți la viață, oameni care au fost declarați morți de către medici, în cinci situații diferite. Treziți-L pe acel Dumnezeu! Treziți-L! Ar trebui să-L chemăm pe Isus, să-L trezim să vină în scenă, fiindcă avem nevoie de El! Da, domnilor.

Chemați-L să-Și confirme Cuvântul! Să-L trezim, să-L înviorăm în noi, astfel încât să treacă toată îndoiala și neliniștea. Chemați-L și spuneți: „Doamne, ai spus că peste puțină vreme lumea nu Te va mai vedea. Eu nu sunt din lume. Tu Te-ai rugat să nu fiu din lume, și nu sunt. Eu sunt al Tău. Și Tu ai spus: „*Lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” Doamne, vreau să Te deranjez, vreau să Te trezesc din trupul meu adormit, din inima mea adormită.” Treziți-L pe Isus! „*Veniți la Mine!*” Atunci teama și îndoiala vor dispărea.

Atunci toată neliniștea și îngrijorarea cu privire la ceea ce a spus doctorul, va înceta, fiindcă El este Dumnezeu și când vorbește, totul se oprește.

Aș putea vorbi în continuare pentru că mai am câteva pagini de notițe, dar vreau să vă întreb ceva, fiindcă este deja târziu. Desigur, este cu două ore mai devreme decât aseară, dar vreau să vă spun ceva și apoi mă voi opri, urmând ca despre restul să vorbim cu altă ocazie.

Poate Dumnezeu să dea greș? (Adunarea spune: „Nu!”). Deci nici Cuvântul Lui, fiindcă El este în Cuvântul Lui.

„*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.*” (Ioan 1.1,14). „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi, chiar în voi,*

până la sfârșitul lumii. La sfârșitul timpului, Eu voi fi acolo." Lumina va străluci din nou în timpul de seară.

Evrei 13.8 spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* Credeți aceasta?" (Adunarea spune: „Amin”). Așa spune în Evrei 13.8. Deci, dacă este scris, să lăsăm să se facă. Nu vă temeți să puneți la încercare Cuvântul Lui, fiindcă El este aici! Tot ce trebuie să faceți, este să-L treziți!

Noi tragem în piept dintr-un duh nefiltrat care ne face să privim tot timpul spre: „Sunt atât de obosit! Nu mai pot! Am mai văzut aceasta!” De ce arăți spre acele lucruri? „Păi, am cunoscut pe cineva care s-a încrezut în Dumnezeu și a murit!”

Eu cunosc milioane care au fost tratați de medici și au murit. Sigur. Dacă doctorul a făcut tot ce a putut, nu-ți mai rămâne altceva de făcut decât să te încrezi în Dumnezeu, și dacă crezi...

Tu nu poți spune doar: „Păi, mă voi încrede în El...” Aceasta nu este corect. Trebuie s-o faci cu adevărat, nu doar așa.

Tu trebuie să-L trezești, să insiști să Se trezească până Îl vezi intrând. Nu pot rugăciunile tale să facă aceasta? Nu pot rugăciunile tale să-L scoale din odihna Lui ca să vină în scenă? Ei au făcut-o. Ei au strigat: „Doamne, pierim!” Și El a venit în scenă. Și noi putem face același lucru. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Atunci să ne rugăm.

O, Doamne, a fost doar un simplu gând: „Treziți-L pe Isus!” Atât de mult timp nu am folosit Duhul Lui și credința Lui, încât a adormit în sufletele noastre! Ajută-ne să ne scuturăm în seara aceasta, să ne ridicăm și să nu mai dormim, ca să putem vedea că El este încă în barcă.

O, Doamne, astăzi am încercat să-mi scutur sufletul. Am știut că în seara aceasta trebuie să stau în fața unui grup mic de oameni. Trezește-Te, Doamne Isuse, și vino afară fiindcă am pus Cuvântul Tău înaintea oamenilor. A fost adus ca să fie încercat, de aceea Te rog să-ți dovedești acestei audiențe că ești încă viu și că ești încă aici cu noi, Doamne. Dovedește-le că cuvintele Tale care spun: *„Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii,”* sunt adevărate și că ești Același ieri, azi și în veci.

Tu ești încă în corabie, Doamne, în vechea corabie a Sionului care ne duce pe mări învolburate. Ce contează că diavolul trimite o furtună peste noi, cât timp Tu ești în corabia noastră? Tată, fii cu noi! Te rog să pășești în seara aceasta în inimile oamenilor.

Te rog să pășești în inima mea, în sufletul meu, în gândul meu, în ochii mei, în buzele mele. Fie ca această predare a mea să fie o confirmare a Cuvântului Tău pe care L-ai promis în Ioan 14.12 și care spune că *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

Fie ca aceasta să meargă în audiență și ei să creadă că ceea ce ai spus Tu este adevărat: „*Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea.*” Te rugăm să Te descoperi, Doamne, în timp ce stăm în locurile cerești în Isus Hristos, fiindcă este făgăduința Ta. Cuvintele Tale nu pot cădea. Desigur, este nevoie de credința oamenilor ca să Te poată primi. Aceasta este tot ce putem face.

Dumnezeule, Te rog să aduni slavă pentru Tine, fiindcă Îți încredințez această audiență, Mesajul și sămânța care a fost semănată. Fie ca Duhul Sfânt să vină și să-Și dea Lumina Sa. Îngăduie ca ei să creadă de îndată ce strălucește Lumina, așa cum s-a întâmplat cu sămânța din inima femeii samaritence. Fie ca bolnavii să o vadă și la fel toți cei care au o dorință, astfel încât să fie vindecați și să primească ce cer, în Numele lui Isus. Amin.

Acum credeți? (Adunarea spune: „Amin”). S-au împărțit numere de rugăciune? Voi încerca, dar nu voi putea chema decât câteva. Este aglomerat, dar vom încerca să-și aducem pe câțiva sus, iar unii din voi să vă rugați pentru ei.

Nu vă îndoiiți, ci credeți! Veți face aceasta? Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cei ce cred. În ordine. Toate lucrurile sunt cu puțință pentru cei ce cred, deci trebuie să credeți. Trebuie să credeți că Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. În ordine.

Câți pot încăpea aici sus, opt sau zece? Deci cine are numărul A1?

Văd că aici sunt și spanioli și indieni. Poate nu înțeleg toți engleza.

În ordine. Iată că vine o femeie. Cine are numărul doi? Chiar aici. Da, este chiar aici. Numărul trei? În ordine, vino aici dacă vrei. Numerele: patru, cinci, șase, șapte și opt? Cineva să ia din cale copilul acela să nu fie călcat. Nouă, zece? În ordine. Sunt zece. Haideti să-și aliniem așa. Foarte bine.

Câți din voi credeți din toată inima? (Adunarea spune: „Amin”).

Acum vreau să stați plini de respect. Am vorbit deja mai mult de o oră, dar ceea ce am spus nu înseamnă nimic dacă nu este confirmat de Dumnezeu. Dar chiar și dacă nu confirmă, Cuvântul Lui are dreptate, indiferent dacă va face ceva sau nu. El a făcut-o întotdeauna și nu m-a lăsat niciodată., și știu că nu mă va lăsa nici de data aceasta pentru că așa a promis. Dar trebuie să credem din toată inima.

Aș vrea ca cei din rândul de rugăciune să priviți aici. Bănuiesc că toți îmi sunteți străini. Dacă este așa, ridicați mâna. Ridicați mâna dacă știți că nu vă cunosc. Vedeți? Deci nu-și cunosc pe oamenii aceștia.

Totuși, cunosc câțiva din rândul acela. Nu sunt sigur, dar cred că aceea este soția fratelui Noe.

Ce mai face fratele Johnson? Am auzit că a avut un infarct, este adevărat? Ce spune? Este adevărat? Fii binecuvântată. Acești oameni au fost ca niște părinți pentru mine, când am început adunarea de aici din Arkansas. Nu voi uita niciodată Arkansas-ul. Nu, domnilor. Câți din cei de la început sunt în seara aceasta aici? Să vă văd mâinile. Cred că restul sunt din Oklahoma. Cam așa este. Dar noi toți suntem legați de ceruri și stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus.

Soră și frate Jones, vă amintiți că atunci când am venit pentru prima dată în biserică, singurul mod prin care puteam cunoaște problemele oamenilor era să iau mâna lor în mâna mea, după care așteptam puțin. Și El spunea: „Tumoare, cataractă, etc.” Atunci v-am spus că va veni un timp în care, dacă voi fi sincer, voi cunoaște chiar și tainele inimii oamenilor. Vedeți? Așa este. Câți își mai amintesc de prima mea vizită la Phoenix? (Adunarea spune: „Amin”). În ordine. Și s-a întâmplat? („Amin”). Vedeți?

Amintiți-vă, urmăriți înregistrarea aceea. Acum pășiți puțin mai sus. Înțelegeți? Mergem mai sus, puțin mai sus, și tot mai sus. Amintiți-vă!

Acum vrem să-L vedem pe Isus. Vreau să-L văd. Noi știm că trupul Lui nu va mai veni pe pământ decât atunci când va veni pentru Biserică, fiindcă trebuie să rămână acolo ca Jertfă. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”). Trebuie să fie pe altar. În seara aceasta, El stă pe tronul lui Dumnezeu. Trebuie să fie acolo pentru că prin rănilor Lui suntem vindecați. El este Jertfa și Jertfa este pe altar. Vedeți? De aceea trupul Lui nu poate veni, dar Viața care era în Hristos a venit înapoi peste Biserică în forma Duhului Sfânt.

Oricum, nu trupul acela făcea acele lucrări, pentru că El a spus: „...nu Eu, ci Tatăl care locuiește în Mine; El face aceste lucrări ale Lui.” (Ioan 14.10). Să credeți aceasta, bine? (Adunarea spune: „Amin”).

Dacă v-aș spune că în mine este duhul unui gangster, v-ați aștepta să am o armă și să fiu rău. Dacă aș avea duhul unui artist, aș aștepta să iau pensula și să pictez, înțelegeți?

Dar dacă vă spun că este Duhul lui Hristos, voi face lucrările lui Hristos, pentru că El a spus: „Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.” Este ca și cum ai pune viața unei vițe în altceva: cea plantă va rodi rodul vieții care este în cea viță.

Eu nu știu dacă El va face aceasta acum, nu știu, dar printr-un dar... Eu nu mai trebuie să explic aceasta. Nu pot.

Mulți din voi știu că am fost de multe ori în jurul lumii și a trebuit să vorbesc în fața unei jumătăți

de milion de oameni. Trebuia să aștept să se traducă prin cincisprezece traducători, apoi continuam cu ceea ce am spus, dar ceea ce vreau să spun este că am văzut Duhul lui Dumnezeu făcând exact ceea ce a făcut și aici. Înțelegeți? În toate națiunile și în toate limbile, fără excepție.

Dar nu uitați că aceasta nu a ajuns în toată lumea. Când a fost Isus pe pământ, mai mult de o treime din evrei nu au știut nimic despre venirea Lui. El a venit la cei aleși și ei L-au primit. Așa este. Acolo merge Duhul Lui și în seara aceasta: la cei aleși.

Dacă puteți crede că Isus a murit pentru păcatele voastre și L-ați acceptat ca Mântuitorul vostru; dacă El v-a luat viețile și le-a înnoit, atunci să nu uitați că prin rănile Lui am fost vindecați. Deci am fost. Voi ați fost deja vindecați. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Biblia spune că „am fost vindecați”. Este adevărat? Nu „vom fi”, ci am fost deja vindecați. La trecut.

Problema păcatului a fost rezolvată la Calvar când a murit Isus. Credeți aceasta, fraților? (Frații spun: Amin”). Vedeți, El este Mielul lui Dumnezeu care ia păcatele lumii, dar acest lucru nu vă va ajuta la nimic până când nu acceptați iertarea Lui. Trebuie s-o acceptați și în același fel trebuie să acceptați și vindecarea.

Dacă cineva vine și spune: „Te voi vindeca,” este greșit, este contrar Scripturii. El trebuie să-ți arate unde a făcut Isus aceasta pentru tine și că depinde de credința ta. Dumnezeu nu poate lucra împotriva credinței tale. Deci trebuie să crezi.

Priviți ce spune Scriptura despre Isus atunci când a venit la ai Săi: „Nu a putut face multe lucrări din pricina necredinței lor.” (Matei 13.58). Vedeți? El a dovedit în timpul acela că era Mesia.

Fie ca Dumnezeu să mă ajute și să-mi smerească duhul astfel încât să pot dovedi că El este încă Mesia; că Dumnezeul care a fost atunci pe pământ poate lua un trup muritor, predat Lui, și să lucreze prin el exact cum a făgăduit. Nu ar fi convingător lucrul acesta? Nu ar arăta aceasta că El nu doarme? El este treaz și așteaptă să fie chemat în acțiune.

Dar ce am a face cu aceasta eu, care stau în seara aceasta aici? Aici sunt în jur de o sută cincizeci de oameni, dar nu are nicio importanță numărul, dacă sunt o sută cincizeci, cinci sute de mii sau doar unul singur.

Dacă cineva crede că aceasta este o scamatorie, îl invit să vină aici sus, să-mi ia locul și să facă același lucru. Vedeți? Dumnezeu trebuie să dovedească dacă este aici sau nu.

Dă-î numărul băiatului de acolo și vino aici. Aici este o doamnă cu mult mai tânără decât mine, pe care nu am mai văzut-o niciodată. Bănuiesc că suntem străini, că nu ne cunoaștem, nu-î așa?

Când vei ajunge acasă să citești Ioan 4 ca să vezi dacă locul acesta nu este la fel ca cel din Sihar. A fost cineva în Palestina, în Sihar? Fântâna unde a stat femeia samariteană este încă acolo, înconjurată de vie. Isus stătea rezemat de zid când a venit ea. El a văzut totul, a văzut-o cum venea să ia apă, iar când a ajuns acolo, a discutat cu ea până când a aflat care era problema ei și i-a spus de ea.

Când a auzit acele cuvinte, femeia l-a zis: „Doamne, văd că ești proroc.” Păi, trebuia să fie! Iar dacă era proroc, Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să vină la El. Și femeia a continuat: „Noi Îl așteptăm pe Mesia, iar când va veni El, va face aceste lucruri.” Câți știți că așa spune Scriptura? (Adunarea spune: „Amin”). Aceasta este Scriptura.

Eu stau cu mâna pe Biblie. Din câte știu, nu am mai văzut-o niciodată pe femeia aceasta, este o străină pentru mine. Acum, Cuvântul trebuie să fie corect sau greșit. Vedeți? Ori corect, ori greșit. Nu se poate altfel!

Doamnă, aș vrea să vorbesc puțin cu tine, așa cum a făcut Domnul nostru cu femeia de la fântână. Dacă ți-aș spune: „Desigur, dacă ai număr de rugăciune ești cu siguranță bolnavă.” Și aș continua: „Slavă lui Dumnezeu!” după care mi-aș pune mâinile peste tine. „Slavă lui Dumnezeu, căci vei fi bine!” Nu ar fi nimic greșit în aceasta. Așa este.

Biblia spune: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii de vor însănătoși.”* Acesta este adevărul.

Dar atunci ai putea să te scarpini în cap și să zici: „Oare mi-a spus adevărul? Mă voi face bine?”

Dar dacă acel Cineva care cunoaște viața ta, unde ai fost și ce ai făcut, ar veni și ți-ar vorbi ca acelei femei, ai crede că El poate să-ți spună și ce va fi. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin”). Sigur că da.

Femeia aceasta poate să fie bolnavă sau poate să fie aici pentru altcineva. Poate este bolnavă, poate are probleme financiare sau casnice, eu nu știu, nu pot spune. Dar orice ar fi, dacă El va descoperi, ea va ști dacă este adevărat sau nu. Dacă nu este corect, atunci nu este Duhul lui Dumnezeu și prorocul este mincinos. Dar dacă este corect, atunci este Duhul lui Dumnezeu.

Nu ne simțim minunat când știm că Isus este cu noi în seara aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Nu vă dă aceasta credință? („Amin”). Sigur că da.

Eu nu pot s-o vindec pe femeia aceasta. Nu pot, pentru că ea a fost deja vindecată. Înțelegeți? Totul se bazează pe credința ei. Dacă El ar sta aici îmbrăcat cu costumul acesta, nu ar putea s-o vindece, ci i-ar spune că a făcut-o deja. „Dacă poți crede că am făcut-o deja, totul s-a sfârșit!”

Înțelegeți?

Tot ce poate face este să dovedească faptul că El este Mesia, Profetul Dumnezeu care trebuia să vină. Și El a promis că ucenicii Lui vor face aceleași lucrări. Deci priviți! Mergem înapoi la Scriptură pentru că aceasta este Scriptura, fraților. Știu că este contrară gândirii religioase moderne, dar este Cuvântul lui Dumnezeu, este felul Lui de lucrare pentru că așa a spus. Aici este Scriptura pe care puteți s-o citiți singuri, Scriptura pe care ei încearcă s-o sucească și să facă altceva din Ea.

Acum vreau să vă întreb ceva. Să nu uitați că se va întâmpla ceva. Și dacă se întâmplă, câți veți accepta și veți spune: „Aceasta este suficient pentru mine!”? (Adunarea spune: „Amin”).

Vei crede, doamnă? Dar voi, restul, veți crede? („Amin”). Dumnezeu să fie Judecătorul.

Câți din voi au văzut fotografia cu Lumina Îngerului Domnului? Acea Lumină autenticată de George J.Lacy. Acea Lumină este acum între mine și femeie. Știu că ea este credincioasă. Așa este.

Tu vrei să mă rog pentru tine, pentru bubele pe care le ai pe corp. Mai sunt și alte probleme. O clipă... Am intrat în contact cu duhul tău. Tu te pregătești de operație. Așa este. El spune că este fierea. Așa este. Ce zici? Dumnezeu să te binecuvânteze. Crede. Aceasta este. Amin.

Nu este acesta, Hristos? (Adunarea spune: „Amin”). Întrebați-o pe femeie, dacă vreți. Acesta este El, Același ieri, azi și în veci. Vedeți? Credința ta L-a trezit. El este acum în scenă ca să facă lucruri care să vă ajute, să vă binecuvânteze și să vă dea ceea ce doriți să primiți.

O singură vedenie m-a slăbit mai mult decât a făcut-o o oră și jumătate de predicare. Simt că tremur și slăbesc.

Aseară, Duhul Sfânt a atins trei sau patru oameni, dar n-au răspuns destul de repede și El S-a întristat, a plecat de acolo și m-a lăsat. Tu trebuie să-l răspunzi înapoi. Da, domnilor. Să nu uitați că El nu este obligat față de voi, ci voi sunteți obligați față de El.

Noi suntem străini unul față de celălalt. (Sora spune: „Te-am mai văzut odată”). O, m-ai mai văzut o dată. („Da”). Aici în Arizona? („Da, am fost în rândul de rugăciune, dar mai demult, în 1954 sau 1955.”). Da. Cu mult timp în urmă. Îmi amintesc că cel mai lung rând de rugăciune pe care l-am avut în viața mea a fost aici în Phoenix.

Am uitat numele acelei biserici, dar este o biserică mare a Evangheliei depline, Păstorul ei era dr. Sutton sau așa ceva. (Cineva spune: „Faulkner”). Așa este, Faulkner.

Vă amintiți rândul acela? Am început după-amiaza și m-am rugat până la miezul nopții. Îmi puneam doar mâinile peste oameni. Am slăbit atât de mult încât abia mă mai puteam mișca.

Aceasta a fost înainte să vină vedenia. Ea a venit când eram singur, iar eu am venit și v-am spus ce se va întâmpla. Și întotdeauna s-a întâmplat, nu-și așa? (Adunarea spune: „Amin”). Da. Ce spune? „Crede.” Dumnezeu confirmă.

Acum, fiindcă presupun că atunci m-am rugat pentru o jumătate de milion de oameni, cu siguranță nu o mai știu pe femeia aceasta. Și apropo, întunericul care era deasupra ei, a plecat. Așa este. Știu că acum te simți diferit, nu-și așa? Tot ce trebuie să faci este să-ți păstrezi credința. Să fii plină de bucurie și de credință pentru că altfel se va întoarce cu alte cinci sau șapte și atunci va fi mai rău. Stai acolo și spune: „Eu cred. Asta-și tot!”

Pentru că suntem străini unul față de altul, aș vrea să mai avem încă două sau trei mărturii, pentru că Biblia spune: *„Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (Matei 18.16).

Aș vrea să folosesc restul timpului pentru rândul de rugăciune, așa că nu mă voi mai opri prea mult cu deosebirea. Doar ca să știți.

Apropo, doamna care stă aici și care are crize de amețeală. Dacă crezi, ele nu se vor mai repeta. Spuneți-mi de ce s-a atins ea? Am văzut cum cercul de Lumină s-a dus în colțul acela. Apoi am văzut în vedenie cum femeia își ținea capul așa și îl mișca în față și în spate. Ce a făcut ea? S-a atins de haina Lui. Biblia spune că *„El este Marele Preot”*, este adevărat? *„...care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.”* Aceasta a făcut ea. Vedeți cât de repede a răspuns El? Doar să credeți. Credința face acest lucru adevărat.

Acum vedeți de ce nu merg mai departe cu rândul? Încerc să mă menajez ca să mă pot ruga și mâine pentru bolnavi. Am vrut să vedeți că El a venit în scenă. Acesta este El, nu eu. Eu nu am văzut-o niciodată pe femeia aceea și nu știu nimic despre ea.

Este atât de simplu încât deșteptii de astăzi se poticnesc din pricina simplității. Vedeți? De aceea nu au parte. Ei încearcă să-și închipuie cum este, dar tu nu îți poți închipui aceasta, ci trebuie să crezi. Doar să crezi.

Fata aceea indiană are dureri de cap, dar dacă crede o vor părăsi. Eu nu am mai văzut-o niciodată.

Atingeți-L! Atingeți-L numai o dată și veți vedea că este adevărat.

Oamenii aceștia sunt străini pentru mine. Întrebați-o pe femeie. Acesta este adevărul și îl spun înaintea lui Dumnezeu care este în scenă. Să credeți! Nu vă poticniți, ci credeți! Credeți, fiindcă atunci o va face și pentru voi. Toți puteți fi vindecați dacă credeți.

Vedeți, aici pe platformă este o femeie, iar Duhul Sfânt Se mișcă prin audiență și vindecă oamenii, arătând astfel că este pretutindeni, Omniprezent, Omnipotent și Atotcunoscător. Amin. Glorie! Treziți-L pe Isus din voi! Lăsați-L să intre în voi în forma Duhului Sfânt.

Eu nu te cunosc, dar Domnul Dumnezeu te cunoaște și poate să descopere de ce ești aici. Dacă ar face aceasta, ai crede, nu-ți așa? În ordine. Uită-te la mine! Prin aceasta am vrut să spun ceea ce au spus Petru și Ioan când au zis: „*Uită-te la noi!*”

Simt că vine de peste tot și cred că imediat vom avea un serviciu de vindecare real.

Tu ai probleme cu ochii, ești aproape oarbă. Nervii de la ochii tăi sunt aproape morți.

Mai înainte am prins un gând: „A ghicit aceasta!” Nu, nu am ghicit. Nu! Nu uitați că prin Duhul Sfânt pot să vă prind și gândurile.

Haideți să vedem dacă am ghicit. Uită-te aici, soră! Tu ești o credincioasă. Ai probleme cu pieptul și ai cancer de piele pe partea din spate a gâtului. Crezi că Dumnezeu îl va îndepărta? (Sora spune: „Da, domnule”). Vrei să te întorci în New Mexico de unde ai venit și să crezi că Dumnezeu te-a vindecat? În ordine, doamnă Watkins, du-te acasă și fii vindecată în Numele lui Isus Hristos.

Du-te și crede.

Nu te cunosc, suntem străini unul față de celălalt, dar Dumnezeu te cunoaște. Tu ai în inima ta o dorință, dar nu pentru tine, ci pentru altcineva. Văd un bărbat tânăr, nu, sunt doi. Sunt fiii tăi. Nu, unul este fiu, iar celălalt este ginere. Amândoi au probleme la stomac. Amândoi au o umbră neagră peste ei și amândoi sunt păcătoși. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Acum crezi? Câți cred împreună cu ea? Haideți să ne rugăm.

Doamne Isuse, noi credem pentru cererea sorei noastre și o binecuvântează în Numele Tău. Îngăduie ca ea să primească ceea ce a cerut, spre slava Ta. Amin.

Acum credeți din toată inima? (Adunarea spune: „Amin!”).

Vino aici. Crezi că El poate să-mi spună care este problema ta? Nu ar fi minunat să scapi de această astmă, și să mergi acasă vindecată? Ei bine, dacă crezi așa va fi.

Vorbești engleza? Ai probleme cu inima și cu stomacul. Crede în Domnul Isus și te vor părăsi. Amin. În ordine.

Vino, doamnă. Vorbești engleza? Respiri greu pentru că ai astmă. Du-te și crede. Respiră! Crede în Numele Domnului Isus.

Vino. Vorbești engleza? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Problema ta este la spate. Crede și nu te va mai supăra.

Crezi că sunt slujitorul Lui? Te supăra artrita. Văd cum încerci să te dai jos din pat și abia reușești. Du-te, crede și vei fi bine.

Credeți? (Adunarea spune: „Amin”). Din toată inima? („Amin”). Treziți-L chiar acum pe Isus în voi! Hristos este aici. El este în scenă. Credeți cu toții aceasta? („Amin”).

Acum puneți-vă mâinile unul peste altul. Doar puneți-vă mâinile, iar eu voi citi ceva din Scriptură. Isus a spus: *„Mergeți în toată lumea...”* în Tempe, Arizona, *„propovăduiți Evanghelia... Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*

Să credeți că Isus este prezent aici! Spuneți: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin”). Același Duh care era în Isus Hristos este în seara aceasta aici, în această biserică.

Acum rugați-vă pentru persoana peste care v-ați pus mâinile. Rugați-vă și spuneți: „Doamne Dumnezeule, vindecă persoana aceasta.” Ei se roagă pentru voi.

Doamne Isuse, mă rog, Dumnezeule, să trimiți puterea și Duhul Tău peste această audiență, peste femeia care stă aici cu acea mască pe figură. Vindecă-î, Te rog.

Fă ca diavolul și furtunile lui să se potolească, iar puterea lui Dumnezeu să preia controlul asupra acestei audiențe și să scoată afară orice putere necurată și orice necredință. Amin.

- Amin -